

BRM.0003.232.2017

Kędzierzyn-Koźle, 2018-01-22

Radny

Witold Rusak

W odpowiedzi na interpelację złożoną na sesji Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle w dniu 28 grudnia 2017r., przedstawiam, co następuje:

- 1) Sformułowana w przedstawiony przez Pana sposób zmiana do uchwały w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości jest zróżnicowaniem stawek podatkowych od nieruchomości związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej i stanowi pomoc de minimis. Podjęcie przedmiotowej uchwały powinno zatem odbyć się w trybie art. 20c ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1785) w związku z art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz.U. z 2016r. poz. 1808, z późn. zm.). Przepisy te nakładają na radę gminy obowiązek zgłoszenia każdego projektu przewidującego udzielenie pomocy de minimis Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pomoc de minimis stanowi szczególną kategorię wsparcia udzielanego przez państwo, gdyż uznaje się, że ze względu na swoją małą wartość nie powoduje ona zakłócenia konkurencji w wymiarze unijnym. Zasady udzielania pomocy de minimis określa Rozporządzenie Komisji (UE) Nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013). Zasada de minimis w ramach przedmiotowego rozporządzenia nie ma zastosowania w odniesieniu m.in. do przedsiębiorstw zajmujących się produkcją pierwotną produktów rolnych oraz sektora rybołówstwa i akwakultury. Ponadto, pomoc de minimis nie może być wydatkowana na zakup środków transportu wykorzystywanych do prowadzenia działalności w zakresie transportu drogowego towarów. Te wszystkie warunki muszą być zawarte w projekcie programu pomocy de minimis, za jaki – w tym przypadku – należy uznać przedstawiony projekt uchwały w sprawie określenia stawek podatku od nieruchomości;
- 2) Jak już wspomniano, zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, projekt programu pomocowego przewidującego udzielenie pomocy de minimis wymaga zgłoszenia do Prezesa UOKiK w celu przedstawienia przez niego ewentualnych zastrzeżeń dotyczących przejrzystości zasad udzielania pomocy w terminie 14 dni od otrzymania projektu. Zgodnie z uchwałą Regionalnej Izby Obrachunkowej w Opolu z dnia 3 lipca 2013 r. (sygn. akt 14/38/2013) zawarty w treści art. 7 ust. 3 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy

publicznej obowiązek przedłożenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów projektu programu pomocowego, przewidującego udzielanie pomocy *de minimis*, stanowi jeden z elementów procedury podejmowania uchwały przewidującej udzielenie pomocy de minimis. Innymi słowy, przepis ten nakłada na radę gminy obowiązek zgłoszenia **każdego** projektu przewidującego udzielenie pomocy *de minimis* przed rozpoczęciem procedowania nad uchwałą. Ten formalny obowiązek jest weryfikowany przez organ nadzoru (regionalną izbę obrachunkową) poprzez wezwanie do przedstawienia dowodu potwierdzającego zgłoszenie projektu uchwały do Prezesa UOKiK. Jeżeli takiego zgłoszenia nie dokonano, to tryb podjęcia uchwały należy uznać za wadliwy, co może uzasadniać stwierdzenie nieważności uchwały w całości;

- 3) W przypadku ustalenia wyższej stawki podatkowej w stosunku do budynków zajętych na prowadzenie działalności handlowej na powierzchni **poczawszy od 1 m²** powierzchni użytkowej, w ocenie UOKiK każde podwyższenie lub obniżenie stawki podatkowej w ramach tego samego sektora działalności gospodarczej (np. działalności handlowej) należy traktować jako różnicowanie, mające skutki w zakresie pomocy publicznej, gdyż w jego wyniku różni podatnicy prowadzący tę samą działalność gospodarczą, będą płacić podatek od nieruchomości w różnej wysokości. Takie określenie maksymalnej stawki podatkowej w stosunku do budynków wykorzystywanych do działalności handlowej o powierzchni powyżej 900 m², w rezultacie spowoduje więc przysporzenie korzyści wszystkim innym podatnikom prowadzącym ten sam rodzaj działalności gospodarczej wykorzystującym do tego celu mniejszą powierzchnię. Z uwagi na ustalenie maksymalnej stawki w odniesieniu do budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności handlowej na powierzchni powyżej 900 m², stawki niższe dla wszystkich pozostałych przedsiębiorców wykonujących ten sam rodzaj działalności gospodarczej, należałoby w tym przypadku potraktować jako stawki *de facto* preferencyjne (a co za tym idzie różnicę między tymi stawkami uznać za pomoc *de minimis*). W ocenie UOKiK nie ma przy tym znaczenia to, że intencją projektodawcy nie jest udzielanie pomocy konkretnym przedsiębiorcom, czy też wspieranie konkretnych rodzajów działalności. **Z utrwalonego orzecznictwa sądów UE wynika bowiem, że w zakresie kwalifikacji danego działania jako pomocy publicznej istotne są nie przyczyny lub cele jego wprowadzenia, ale skutki jakie dany środek wywołuje^{1[1]}**. Nie ulega wątpliwości, iż skutkiem takich rozwiązań będzie zróżnicowanie sytuacji podatników prowadzących ten sam rodzaj działalności gospodarczej. Rozpatrując przypadek różnicowania stawek podatkowych należy brać pod uwagę jego **selektywny** charakter, tzn. uprzywilejowanie określonego lub określonych przedsiębiorców albo produkcji

1[1] Zob. np. wyrok z dnia 29 lutego 1996 r. w sprawie C-56/93 Belgia przeciwko Komisji; wyrok z dnia 26 września 1996 r. w sprawie C-241/94 Francja przeciwko Komisji, czy wyrok z dnia 13 lutego 2003 r. w sprawie C-409/00 Hiszpania przeciwko Komisji.

określonych towarów^{2[2]}. Z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości, odnoszącego się do tej przesłanki, wynika m.in., że:

„(...) dla celów dokonania oceny selektywności określonego środka, należy zbadać, czy w ramach danego systemu prawnego środek ten stanowi korzyść dla niektórych przedsiębiorstw, w porównaniu z innymi, znajdującymi się w analogicznej sytuacji faktycznej i prawnej. Określenie ram nabiera większej wagi w przypadku środków o charakterze podatkowym, ponieważ samo istnienie korzyści może być stwierdzone tylko w porównaniu z tak zwanym opodatkowaniem „normalnym”. Stawka normalnego opodatkowania to stawka obowiązująca na obszarze geograficznym stanowiącym tło odniesienia”^{3[3]}.

„(...) to właśnie terytorium, na którym sprawuje swoje kompetencje organ regionalny lub lokalny wprowadzający dany środek, a nie całość terytorium krajowego, stanowi właściwe tło dla badania, czy przyjęty przez ten podmiot środek sprzyja niektórym przedsiębiorstwom, w porównaniu do innych przedsiębiorstw, znajdujących się w analogicznej sytuacji faktycznej i prawnej, ze względu na cel tego środka lub danego systemu prawnego”^{4[4]}.

W oparciu o powyższe, pragnę zauważyć, iż maksymalna stawka podatku od nieruchomości ustalona dla budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie handlu na powierzchni sprzedaży powyżej 900 m², **powinna zostać niejako potraktowana jako stawka podstawowa**, czy też nawiązując do ww. orzecznictwa, jako „tło odniesienia” dla przedsiębiorców prowadzących również działalność handlową, na powierzchni poniżej 900 m². Każda stawka inna, niż maksymalna stanowi bowiem korzyść dla tych przedsiębiorców, w porównaniu z innymi, znajdującymi się w analogicznej sytuacji faktycznej i prawnej. Pragnę jednocześnie podkreślić, iż stawkę maksymalną należałoby traktować jako stawkę podstawową („tło odniesienia”) wyłącznie w zakresie działalności handlowej, nie zaś innej, np. produkcyjnej, czy usługowej. Aby bowiem mówić o „stawce obniżonej” w mojej ocenie musi ona obejmować podmioty, które potencjalnie mogą znaleźć się także w stawce „podstawowej”.

W takim przypadku w przedmiotowym projekcie uchwały należałoby zatem wyraźnie wskazać, iż

2[2] Obok przesłanek: przysporzenia ze środków publicznych na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku, zakłócenia konkurencji oraz wpływu na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi UE.

3[3] Pkt 56 Wyroku Trybunału Sprawiedliwości z 6 września 2006 r. w sprawie C-88/03.

4[4] Pkt 58 Wyroku Trybunału Sprawiedliwości z 6 września 2006 r. w sprawie C-88/03.

pomocą de minimis w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 jest różnica pomiędzy stawką podstawową podatku od nieruchomości (dla budynków o powierzchni od 1-900 m²), a stawką preferencyjną /dla budynków o powierzchni powyżej 900 m²/.

Jeżeli jednak wyższa stawka podatkowa (23,10 zł) dotyczyłaby **jedynie każdego metra powierzchni powyżej 900 m² powierzchni użytkowej budynków**, bez względu na wielkość całkowitą powierzchni użytkowej tych budynków, wówczas nie powinna być ona rozpatrywana w kategoriach pomocy de minimis.

Pragnę bowiem zauważyć, iż różnicowanie stawek podatkowych w obrębie danej kategorii nieruchomości stanowiłoby pomoc *de minimis*, jeśli uprzywilejowywałoby konkretnych przedsiębiorców (dane rodzaje działalności gospodarczej), w porównaniu z innymi znajdującymi się w analogicznej sytuacji faktycznej i prawnej (tj. prowadzącymi działalność w tego typu nieruchomościach, ale płacących podatek od nieruchomości w innej wysokości). W sytuacji jednak, gdy do wszystkich budynków wykorzystywanych do prowadzenia działalności handlowej stosuje się niższą stawkę podatkową w odniesieniu do powierzchni poniżej 900 m² powierzchni użytkowej, a stawka maksymalna (wyższa) ma zastosowanie jedynie do powierzchni wykraczającej poza 900 m², w ocenie UOKiK takie różnicowanie stawek nie stanowi pomocy publicznej (pomocy *de minimis*). Z niższej stawki podatkowej mogliby bowiem korzystać wszyscy przedsiębiorcy prowadzący działalność handlową, bez względu na wielkość, formę organizacyjno-prawną, obszar prowadzonej działalności itp. W takim przypadku nie jest zatem możliwe określenie grupy przedsiębiorców, która stanowiłaby punkt odniesienia dla przedsiębiorców płacących wyższą stawkę podatkową. Stąd też w ocenie UOKiK, takie zróżnicowanie stawek podatkowych nie spełniałoby wymogu selektywności, w związku z czym nie powinno być kwalifikowane jako pomoc *de minimis*;

- 4) W przypadku podjęcia uchwały która zróżnicowałaby stawki podatku od nieruchomości należałoby również podjąć uchwałę w sprawie zmiany w obowiązujących formularzach dotyczących podatku od nieruchomości;
- 5) Art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1785) zawiera normę, iż przy określaniu wysokości stawek, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b-e oraz w ust. 1 pkt 3, rada gminy może różnicować wysokość stawek dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania, uwzględniając **w szczególności rodzaj prowadzonej działalności**. Dla przejrzystości podejmowanych uchwał oraz możliwości weryfikacji deklarowanych przez podatników powierzchni do podatku od nieruchomości przy określaniu rodzaju prowadzonej działalności należałoby formułować przepisy zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz.U. 251, poz.1885, i tak:
47.30.Z Sprzedaż detaliczna paliw do pojazdów silnikowych na stacjach paliw

64.11.Z Działalność banku centralnego

92.00.Z Działalność związana z grami losowymi i zakładami wzajemnymi;

- 6) Odnosząc się do pytania szczegółowego zgłoszonej interpelacji informuję, iż ewidencja podatkowa nieruchomości zgodnie z § 4 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie ewidencji podatkowej nieruchomości wydanego na podstawie art. 7a ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1785) zawiera poniżej przedstawione dane:

1) w odniesieniu do osób fizycznych:

- a) nazwisko,
- b) pierwsze imię,
- c) drugie imię,
- d) adres zamieszkania,
- e) numer identyfikacji podatkowej (NIP),
- f) numer ewidencyjny PESEL,
- g) numer identyfikacyjny REGON, o ile został nadany;

2) w odniesieniu do osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej:

- a) nazwę pełną lub nazwę skróconą (firma),
- b) adres siedziby,
- c) numer identyfikacji podatkowej (NIP),
- d) numer identyfikacyjny REGON.

W ewidencji wykazuje się także, czy podatnik jest właścicielem, posiadaczem samoistnym, użytkownikiem wieczystym lub posiadaczem zależnym przedmiotów opodatkowania. Ponadto zgodnie z § 5 ust. 1w ewidencji wykazuje się dane dotyczące przedmiotów opodatkowania, w tym:

1) w odniesieniu do gruntów:

- a) powierzchnię, określoną z dokładnością do 1 m²,
- b) identyfikatory działek ewidencyjnych,
- c) numer księgi wieczystej lub zbioru dokumentów oraz nazwę sądu, w którym jest prowadzona księga wieczysta lub zbiór dokumentów;

2) w odniesieniu do budynków lub ich części:

- a) powierzchnię użytkową, określoną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych,
- b) identyfikatory budynków,

c) numer księgi wieczystej lub zbioru dokumentów oraz nazwę sądu, w którym jest prowadzona księga wieczysta lub zbiór dokumentów, jeżeli budynek stanowi odrębny od gruntu przedmiot własności;

3) w odniesieniu do budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - wartość stanowiącą podstawę opodatkowania budowli, określoną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych.

Zatem ze zgromadzonych przez tut. Referat podatków i opłat lokalnych danych w ewidencji nieruchomości, informacja na temat: cyt. "procent należący do dominującego właściciela kapitału krajowego" nie może być udzielona z uwagi na brak danych w tym zakresie;

- 7) W celu oszacowania skutków finansowych wprowadzenia zróżnicowania stawek w podatku od nieruchomości, przy udziale Wydziału Działalności Gospodarczej w/m ustalono przybliżoną grupę podatników posiadających powierzchnię budynków związanych z działalnością gospodarczą:
- a) działalności gospodarczej w zakresie handlu na powierzchni sprzedaży powyżej 900 m² (nie ma pomocy de minimis) – powierzchnia około 104 578,40 x 3,44zł (różnica w stawce podstawowej 23,10 i obniżonej 19,66zł) – skutek 359 750,00zł,
 - b) działalności gospodarczej w zakresie sprzedaż detaliczna paliw do pojazdów silnikowych na stacjach paliw -powierzchnia około 8 411,71 x 3,44zł (różnica w stawce podstawowej 23,10 i obniżonej 19,66zł) – skutek 28 936,00zł,
 - c) działalności gospodarczej w zakresie działalność banku centralnego – powierzchnia około 11 128,98 x 3,44zł (różnica w stawce podstawowej 23,10 i obniżonej 19,66zł) – skutek 38 284,00zł,
 - d) działalności gospodarczej w zakresie działalność związana z grami losowymi i zakładami wzajemnymi – powierzchnia około 1 481,5 x 3,44zł (różnica w stawce podstawowej 23,10 i obniżonej 19,66zł) – skutek 5 096,00zł,

Należy jednak podkreślić, iż z uwagi na to iż brane pod uwagę podmioty oprócz działalności która miałyby wyższą stawkę podatku od nieruchomości prowadzą inną działalność gospodarczą to bez przeprowadzenia wnikliwego postępowania podatkowego trudno jest ocenić faktyczne skutki wprowadzenia zmian w uchwale określającej stawki w podatku od nieruchomości. Obecnie podatnicy w jednej pozycji deklarują budynki związane z działalnością gospodarczą niezależnie od rodzaju prowadzonej działalności.

PREZYDENT MIASTA

Sabina Nowosielska
Sabina Nowosielska

.....
zatwierdzam

KIEROWNIK REFERATU
Podatków i Opłat Lokalnych

mgr Marlena Krakowiak
mgr Marlena Krakowiak

SKARBNIK MIASTA

Joanna Harysz
Joanna Harysz